

GÁBORÉLET

2025 Január

- ❖ Boldog Új Évet Kívánunk!
- ❖ Operettben jártunk
- ❖ Sztárinterjú Kohánszky Roy
énekesssel

TARTALOMJEGYZÉK

2025	3
Ifi szemmel	4
Régen volt, hogy is volt.....	5
A hónap sztárja: Kohánszky Roy	6
Katonka Ági néni emlékére	8
A hónap könyve	9
Az én sportom.....	10
Téli szünet Szlovéniában.....	11
A hónap tanulói.....	12
Ti mondtátok.....	13
Aktuális.....	14
Életképek	15

Gáborélet iskolai folyóirat

2024/25 (XIII. évfolyam, 112. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Varga Erik 7.a, Hetzer Hanga 5.c, Nánási Bíborka 5.a, Kovács Bence 8.a, Végh Andor 5.a, Kollárik-Bábel Hanna 5.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarvasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <https://www.gaboriskola.edu.hu/>

facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/kispestigaboraron>

Instagram oldalunk: <https://www.instagram.com/gaboriskola/>

2025

Kedves Gyerekek!

Elbúcsúztattuk az óévet, 2024-et. Ki-ki döntse el maga, hogy jó volt-e vagy kevésbé, de akárhogyan is történt, 2025-ben a még jobbra kell törekednünk. Ilyenkor szoktunk újévi fogadalmakat tenni, amire nem érdemes legyinteni, hiszen – ahogyan ti is megfogalmaztatok néhány etika órán - ilyenkor beismerjük hibáinkat, amelyen változtatni szeretnénk. A fogadalommal pedig a jóra törekszünk, ezt az igyekezetet pedig meg kell becsülni! A Gáborélet idei első számában azonban még a tavalyi év decemberi eseményeit is feldolgozzuk, így például egyik diákunk Szlovéniában töltött téli szünetének vidám pillanatait. Sajnos karácsonykor egy nagyon szomorú hírt is kaptunk, szeretett tanító nénink, Katonka Ági néni rövid betegség után elhunyt, suliújságunknak ezt a számát az ő emlékének ajánljuk. Idei első sztárinterjúnk alanya, Kohánszky Roy, a több, mint 25 éve sikeresen működő, slágert slágerre halmozó Roy és Ádám zenekar frontembere, aki készséggel állt rendelkezésünkre egy telefonos interjú keretében. Idén is lesz Tiétek a színpad színelőadási verseny, melyre már készülnek a diákok Sarmasági Andi néni vezetésével, és már az Operettszínházba is ellátogattak, erről láthattok képeket az Életképekben. Megválasztottuk a hónap tanulóit, és természetesen olvashatóak újságunkban a megszokott rovataink is, mint az „Ifi szemmel”, a „Régen volt, hogy is volt”, „A hónap könyve”, „Az én sportom”, a vicces „Ti mondtátok” és „A hónap vicce” is. Nekünk pedig nincs más dolgunk, mint eláruljuk a mi újévi fogadalmunkat: 2025-ben is végig, kitartóan, színvonalasan próbálunk szórakoztatni benneteket a Gáborélet havi számaiban. Nektek pedig kívánunk sikeres, eredményes és boldog új évet!

Erdős Levente

IFI SZEMMEL

Príbék Emese

2014-ben voltam először táborozni, ekkor másodikos voltam. Bár, ha homályosan is, pozitív emlékként maradt meg. Mindig vártam az év folyamán az iskolai programokat. Azon kívül, hogy kiszakítottak az egyhangú hétköznapiakból, még jól fel is pezsdítették az azokat ölelő napokat, amikor mindenki azokról beszélt. Ez az izgalommal teli várakozás hiba nélkül minden év minden alkalomkor a legszórakoztatóbb programokhoz vezetett. Ahogy lassan felnőttem, kezdtem megérteni, hogy ezek hogyan is működnek, a testvérem is visszajárt a gyűlésekre. Aztán mikor jómagam is elballagtam, akkor kerültem a dolgok másik oldalára, és tapasztaltam meg azt, hogy milyen ennek a szervezkedésnek a másik, ifis fele. Hogy mennyi az erre fordított idő és energia, mennyi munka van mögötte, milyen új ötlettel kell előrukkolni minden évben, amit a diákság is kedvel, és mi is kellően értünk hozzá. Például ilyen jellegű tervezést igényel a sulibuli és a farsang, egy jó ötlettel könnyen mozgásba lendülnek a dolgok. Az ifik „sportnapja” a farsang, arra heteket készülünk. Én a kis csoportomban általában a tanító szerepet vállalom, attól függetlenül az egész ifi gárdával együtt táncokat tanulunk, gyakorlunk, gyakorlunk és még egy kicsit gyakorlunk. A sportnap ennél egyszerűbb, ott mint a villám kiosztjuk a feladatokat, és kész is. Az egyetlen amiért harcolni kell, hogy találjunk egy jó, árnyékos helyet a sportpályán, minden más a gyerekek dolga. A tábor az, amiben a legtöbb munkánk van. Rengeteg előre tervezést, leltározást, még kutató munkát is igényel. Bár valóban nem atomfizika, nem engedhetjük, hogy mindig ugyanaz legyen. Folyamatosan újítunk, változtatunk a programokon annak érdekében, hogy minden zökkenőmentesen történhessen. Legfőbb célom az volt, és mindig az lesz, hogy a Gábor iskola programjain szerzett boldog emlékeket másoknak is megteremtsem. Szeretnék én lenni a következő generáció örömszerzője, szeretném őket motiválni arra, hogy azokat a pozitív élményeket, amiket itt kaptak, ők is gyarapítsák tovább. Bennük is szülessenek kedves emlékek!

RÉGEN VOLT, HOGY IS VOLT...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Maczák Mónika, a Fő utcai épület volt diákja mesélt nekünk.

Mikor jártál ide, és ki volt az osztályfőnököd?

Az 1998-99-es tanévben kezdtem, második osztályban kezdtem ott, és a 2004-2005-ös évfolyamban végeztem. Anna néni volt az alsós osztályfőnök, Mariann néni a felsős

Mennyiben volt más akkoriban az iskola?

Nem volt semmi online, csak könyvek, net is maximum infó órán, és alig volt pár embernek mobilja... Több volt sokkal a személyes kontakt, és kevesebb volt a technikai segítség ilyen téren. Sokkal többet „lógunk” együtt a szünetekben, mint a telefonokon. Nem volt Kréta, és az ellenőrzőbe került az összes jegyünk, büntink, dicséreteink.

Milyen rendezvények, események voltak akkoriban?

Az Erzsébet-nap és a farsang mindig nagyon várt program volt az évben, de a legjobbak mindig a nyári táborok voltak Káptalanfüreden.

Mely tanáraidra emlékszel vissza szívesen?

Anna néni, aki a legemlékezetesebb számomra, mind alsóból, mivel fix tanárunk volt, mind pedig a sulin kívüli programok miatt, amiket a sulis elvégzése után még 9 évig üztünk, ami nagyon meghatározó periódus volt abban az időszakban az életemben.

Miért szerettél ide járni?

Nagyon szerettem azt a sulit, és jó volt odajárni, meghatározó volt az életemben az az ott eltöltött 16 évnyi élmény. Nagyon családias a sulis, nem veszünk el a tömegben, mindenki ismert mindenkit, ezért aztán mindig volt, aki figyelt ránk. A fiatal felnőttkori barátaim mind a suliból vannak, hosszú évekig összefárt a csapat.

A HÓNAP SZTÁRJA: ***Kohánszky Roy***

1998-ban alakult meg a Roy és Ádám zenekar, szinte berobbantak A csapból is én folyok című slágerükkel, és a zenekar azóta is aktív, ami ritka a mai zenei világban. A Trambulin, Az otthon itt van vagy a Feketén a hófehér című fülbemászó dalaik a mai napig igen népszerűek. Roy azóta szólózenekart is alapított Roy Galeri néven. 1998-ban az év énekese lett, és kétszer is megkapta a hangfelvétel-kiadás kiemelkedő teljesítményének elismerésére létrehozott Arany Zsiráf-díjat. Iskolánk 7.a osztályos tanulójának, Varga Eriknek rokoni kapcsolata van az énekessel, így ő készíthette el vele ezt a sztárinterjút.

Mikor énekelt először gyerekként úgy, hogy közönsége is volt?

7-8. osztályos koromban volt egy amatőr zenekarunk osztálytársakkal, de fellépésünk nem volt. Majd középiskolában lett meg az első igazi zenekarom, a Shakers, amellyel rock

and rollt játszottunk, velük léptem fel először egy gólyabálon.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Zenész, és ezt már úgy 13 évesen eldöntöttem, miután az egyik barátom apukája zenész volt, basszusgitáros, én pedig sokat jártam hozzájuk, közvetetten tulajdonképpen miatta lettem zenész. Ez a barátom ajánlott be a Shakers zenekarba, miután egyik osztálytársam vett egy gitárt, amihez egy

könyv is volt, és abból tanulgattuk meg, hogy kell lefogni az akkordokat.

Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

Nem voltam túl jó tanuló, inkább a humán tárgyak mentek jobban, aztán középiskolás koromban kezdtem el többet olvasni, ekkor kezdett el érdekelni a történelem is.

Milyen iskolai csínytevései voltak?

Arra emlékszem, hogy hógolyót dobáltunk be a trolik nyitott ablakán.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

Kaptam díjakat, felléptem nagyon sok ember előtt, de a legnagyobb sikernek azt tartom, hogy abból tudok megélni, amit a legjobban szeretek csinálni. Már 25 éve működik a Roy és Ádám zenekarom, és van már szólóbandám is, a Roy Galeri.

Miért és hogyan alakult meg a Roy és Ádám zenekar?

A Shakers után voltak különböző klubzenekaraim, és itt az egyik koncerten találkoztam egy barátommal, aki mondta, hogy a Trams nevű zenekar énekest keres, így beszálltam ebbe a zenekarba, ahol Ádám volt a gitáros. 4 évig nyomtuk együtt ebben a

zenekarban, mi ketten voltunk a magja ennek a zenekarnak, és a végén ketten maradtunk, a többiek mindig cserélődtek, így megalapítottuk ketten a Roy és Ádám zenekart.

Melyik a kedvenc saját dala?

Mindig más, és általában nem a legnagyobb slágerek. Például az első fiamnak írtam egy dalt, mikor kicsi volt, az a címe, hogy Kis hős úrhajós.

Mi kell ahhoz, hogy valaki sikeres énekes legyen?

Tehetség az mindenképp kell hozzá, bár ma már azt veszem észre, hogy ez már kicsit másodlagos dolog. Ma már inkább az kerül előtérbe, hogy a különböző közösségi oldalakon ki hogy szerepel, mert sokkal nagyobb rajongótábor lehet itt kiépíteni. Nagyot változott a világ, de ennek ellenére én mindenkinek csak ajánlani tudom ezt a szakmát, ha valaki késztetést érez rá, csinálni kell!

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

Egészség nekem és szeretteimnek.

*Katonkáné Som Ágnes, szeretett Ági nénink szervezete rövid betegség után 2024.
december 24-én hajnalban feladta a harcot.
Emlékét megőrizzük.*

A HÓNAP KÖNYVE

Margit Auer: Mágikus állatok iskolája

Hónapok óta kedvenc olvasmányom a Mágikus állatok iskolája sorozat. Ez egy izgalmas könyvsorozat, amelynek történeteiben a valóság keveredik a fantáziavilággal. Egy átlagos külvárosi iskola egyik osztályába furcsa tanítónéni érkezik osztályfőnöknek. Ő nem csak az órákat teszi érdekesebbé, hanem megismerteti a gyerekeket a testvérével, a mágikus állatkereskedés tulajdonosával, aki időnként különleges háziállattal, mágikus állattal ajándékoz meg egy-egy gyereket. A mágikus állatok tudnak beszélni, de mondandójukat csak a gazdájuk értheti; bár állati testben élnek, szinte bármit képesek megcsinálni, amire egy ember képes, de azonnal

plüssállattá dermednek, ha idegenek láthatják őket. Szinte bármilyen állat lehet mágikus állat. A mágikus állatokkal való együttélés alkalmazkodásra és odafigyelésre kényszerít minden gyereket, mert gondoskodniuk kell a rájuk bízott állatról. Közben ráadásul tudniuk kell megőrizni a mágikus állatok létezésének titkát. A történetek során nem lehet előre tudni, hogy mikor és ki kap mágikus állatot az osztályban. A mágikus állatkereskedés tulajdonosa mindig annak a gyereknek ad társat, akinek éppen a legnagyobb szükséges van segítségre, egy igaz barátira. Annak, akivel épp valami rossz dolog történik, vagy éppen, aki a legfurcsábban viselkedik az osztályban. Ennek kapcsán mindig kiderül az is, hogy a rossz magatartás, vagy a furcsa viselkedés mögött milyen okok állnak. Így minden történet figyelmeztet, hogy nem szabad csak a látottak alapján ítélni, amíg nem ismerjük a tettek hátterét. A gyerekek minden kötetben izgalmas kalandokba keverednek, amelyekből közösen, mágikus állatiak segítségével tudnak sikeresen kikeveredni. A kötetek nem épülnek egymásra, de érdemes az első résszel kezdeni az olvasást. Én most a hetedik kötetnél tartok, de szeretném ez egész sorozatot kiolvasni, mert eddig minden rész nagyon tetszett.

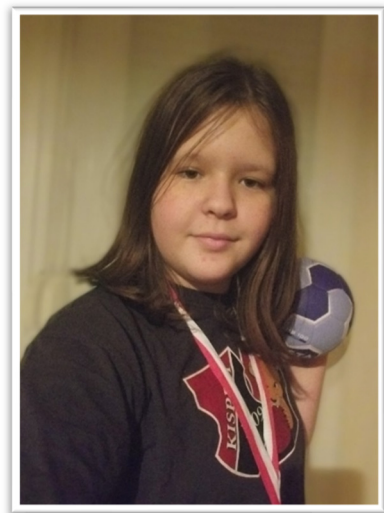
Kollárik-Bábel Hanna 5.a

AZ ÉN SPORTOM

Nánási Bíborka – kézilabda

A Kispesti Női Kézilabda Klub utánpótlás játékosa vagyok. A kispesti kézilabda utánpótlás a legkisebb, U8-as korosztálytól a serdülőig bezárólag minden csoportban jelen van, összesen 21 csapattal.

A kézilabda egy labdajáték. Nem olyan nehezek a szabályok. A labdát csak kézzel szabad dobni, a kapus kivételével lábbal nem szabad hozzáérni. A csapat 16 játékosból áll, a játéktéren egy időben legfeljebb 7 játékos tartózkodhat. A többi játékos cserejátékos. Az a csapat nyer, amelyik a rendes játékidőben több gólt ér el.

Azért ajánlom a kézilabdát, mert ha szeretsz labdázni, mozogni, és elkezdenél sportolni, akkor próbáld ki, hidd el megéri! Igaz, sokszor van izomlázunk, de jókedvvel megyünk újra edzésre, mert tudjuk, hogy jól edzettünk.

Időnként vannak az egyesületen belül edzőmeccsek, ami után mindenki kap érmet, mert mindenki ügyes, ezt mindig kiemelik. Vannak külön kupák, azoknak, akik kiemelkedően jók voltak. Az edzéseken általában gyakorlunk vagy új cseleket tanulunk, de néha erősítünk is.

Téli és nyári edzőtáborokat is szervez az egyesület, ahol tovább fejlődhetünk a sok gyakorlás miatt.

Hajrá Kisoroszlánok! Csak a Kispest!

Téli szünet Szlovéniában

Anyáék karácsony előtt megkérdeztek minket, hogy mit szólnánk hozzá, ha karácsony után elutaznánk Szlovéniába. Tetszett nekünk az ötlet, így vigyorogva bólogattunk. Úgy tervezték apáék, hogy megállással 6-7 óra alatt Lesce-be érünk, ahol a szállás volt (ez Bled mellett van). A szállás nagyon tetszett, szép és tiszta volt minden. Aznap maradt még arra is időnk, hogy bemenjünk a fővárosba, Ljubljanába sétálni. Tavaly tavasszal már voltunk itt, de a karácsonyi hangulattal most jobban tetszett a város, és azért is, mert kaptunk cukorban és fahéjban megforgatott mandulát. A hideg szél miatt azért sokáig nem maradtunk. Másnap elmentünk egy olaszországi sípályához, aminek a tetején egy nagyon szép mini falu volt, úgy hívják, hogy Monte Santo di Lussari. Síelők mellett itt szikláról leugró siklóernyőst is láttunk. Ezen a napon is elfáradtunk. Harmadik nap szintén Olaszországba mentünk, de most le a tengerhez, Triesztbe. Fura volt, hogy az előző nap hideg volt és hó, itt meg meleg, de azért ezt is nagyon élveztük. Apáék foglaltak délutánra időpontot a postojnai csepkőbarlangba, így tudtuk, hogy sokáig azért nem fogunk várost nézni. Annyi még belefért, hogy megnéztünk egy templomot a hegy tetején, ahol szép kilátás volt a tengerre. Aztán indultunk vissza Szlovéniába, és oda is értünk a barlanghoz, és itt bent karácsonyi előadás is volt. Apáék mesélték, hogy ez Európa egyik legnagyobb barlangrendszere. 15 perc alatt visz be egy kisvasút, ahonnan indul a túra, így lehet benne valami, hogy tényleg nagy. Próbáltunk sok képet csinálni, de nincs sok fény, ezért elmosódottak lettek a képek. A karácsonyi előadás nagyon tetszett, szépen énekeltek, bár nem értettük, mit énekelnek, mert ugye ez egy másik nyelv volt, de azért nagyon élveztük. Negyedik nap szánkózni mentünk, azzal a szánkóval, amit a szálláson kaptunk. Nagyon jó volt, mert nagyon csúszott a pálya, és mert nagyon meredek volt a lejtő. A hó nagyon szép volt, mert kicsike kristályokkal volt tele az egész. Ezt különösen élveztük, mert itthon nem nagyon van hó. Este még elmentünk megnézni a híres bledi tavat. Ki volt világítva a kis szigeten a templom, és tündöklő mustársárga színekben a vár. A vízben minden visszatükröződött. Olyan volt, mint egy gyönyörű képeslap. Ötödik nap, december 31-én indultunk haza. A Balaton mellett még ebédeltünk, mire hazaértünk, még négy óra volt az újévig hátra. Éjfélkor Bubble tee-vel köszöntöttem az újévet, és néztem a sok tűzijátékot.

Hetzer Hanga (5.c)

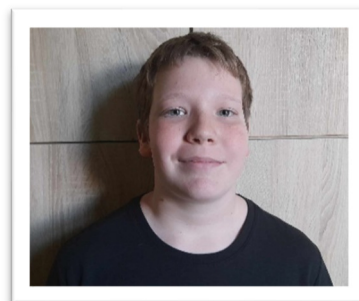
A hónap tanulói

decemberben

Kőnig Ádám 6.c

Azért kell tanulni, hogy felnőttként majd jó állásunk legyen. A szüleim úgy inspirálnak, hogy jó bizonyítvány esetén könyvet kapok tőlük. Kedvenc tantárgyam a rajz, a történelem és a természettudomány. Tagja voltam a játékos kerületi angol verseny első helyezett csapatának. A verseny izgalmas volt, jó érzés volt versenyezni és természetesen győzni is. Ezen kívül matek versenyekre is szoktam járni. Szeretek a szabadidőmben a testvéremmel játszani, illetve társasozni. Nem tudom még, hogy mi leszek, ha nagy leszek, de valamilyen informatikai irányban szeretnék elhelyezkedni. Azért jó ebbe a suliba járni, mert itt kedvesek a tanárok, és vannak barátaim is.

Schinagl Alex 6.c

Szerintem azért fontos a tanulás, hogy ami érdekel minket, arról minél több dolgot megtudhassunk. A szüleim a jó bizi után ajándékkal jutalmaznak, de év közben is kapok a jó jegyekért egy kis édességet. Kedvenc tantárgyam a rajz és a természettudomány. Péntek délutánonként focira járok itt a suliban. Tagja voltam a játékos kerületi angol verseny első helyezett csapatának. Nagyon tetszettek a feladatok és a hangulat is. Ezen kívül matek versenyekre is szoktam járni. Szabadidőmben szeretek a családdal vagy barátokkal játszani, illetve kutyázni. Nem tudom még konkrétan, hogy mivel fogok felnőttként foglalkozni, de az úrkutatás nagyon érdekel. Azért jó ebbe a suliba járni, mert itt kedvesebbek a tanárok, mint az előző sulimban, és vannak barátaim is.

TI MONDTÁTOK...

„A mészkőhegységek felszínét nem borítja dús növényzet, pár szál gaz van csak rajta...”

Az osztály 40%-a meg fog bukni így „De, hát nem is vagyunk annyian...”

Honnan ered a mágnesesség? „Külföldről...”

A HÓNAP VICCE

„Év elején az iskolában.

- Gyerekek, kiosztom a tankönyveket, de nagyon vigyázzatok rá, mert drága könyvek ezek!

Móricka erre megszólal:

- Én ígérem tanárnő, hogy hozzájuk sem nyúlok...”

Kovács Bence 8.a

Aktuális

Decemberi versenyeredmények:

Játékos kerületi angol csapatverseny:

Surányi Simon,

Tortosa Rubert Lucas,

Schinagl Alex Gábor,

König Ádám,

Suha Nguyen Baokhang (6.c) - **1. helyezés**

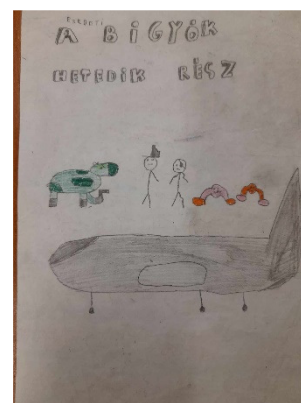
Hebe Csodálatos rovarvilág országos természetismereti projektverseny

Galgóczi Marcell és Kerekes-Rövid Levente (6.a) - **3. helyezés**

Bigyók – képregény, 7. rész

(készítette: Végh Andor 5.a)

"Szeresd a Földet!" c. Hebe országos természetvédelmi projektverseny:

Nagy Lili Anna (4.b) - **2. helyezés**

